

Gdańsk, dnia 12.05.2023 r.

Strona internetowa prowadzonego postępowania

postępowanie o udzielenie zamówienia klasycznego o wartości mniejszej niż progi unijne prowadzonego w trybie podstawowym bez przeprowadzenia negocjacji, na podstawie art. 275 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1710 ze zm.), (dalej jako: ustawa Pzp) pn. **Wymiana urzędnika do przemieszczania osób z niepełnosprawnością ruchową zlokalizowanego w budynku nr 27 Centrum Naukowo-Badawczego Medycyny Laboratoryjnej Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego przy ul. Dębinki 7 w Gdańsku. nr postępowania GUM2023ZP0029.**

Gdański Uniwersytet Medyczny jako Zamawiający, na podstawie art. 255 pkt 3) i 260 ust. 2 w zw. z art. 266 ustawy Pzp, unieważnia niniejsze postępowania, z uwagi na to, iż cena najkorzystniejszej oferty przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, a Zamawiający nie ma możliwości zwiększenia tej kwoty do wysokości do ceny najkorzystniejszej oferty.

Zgodnie z art. 222 ust. 4 ustawy Pzp, Zamawiający przed otwarciem ofert udostępnił na stronie internetowej prowadzonego postępowania informacje o kwocie jaką zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia Kwota jaką Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia wynosi **330 000, 00 zł.**, cena najkorzystniejszej oferty złożonej przez Wykonawcę Liftprojekt Rafalik Spółka komandytowa z siedziba w Warszawie (01-030) przy ul. Pawiej 51/72, 01-030 Warszawa wynosi **386 220,00 zł.**

Zgodnie ze stanowiskiem Urzędu Zamówień Publicznych postępowanie unieważnia się, jeżeli cena lub koszt **najkorzystniejszej oferty** przewyższa kwotę, jaką zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. **W tym wypadku czynność unieważnienia następuje dopiero po dokonaniu wyboru najkorzystniejszej oferty.**

Mając na uwadze powyższe Zamawiający dokonał wyboru oferty najkorzystniejszej w oparciu o kryteria określone w Rozdziale XIII ust. 1 SWZ i odrębnym pismem zawiadomił o tym fakcie wykonawców, którzy złożyli oferty w przedmiotowym postępowaniu, jak również zamieścił informacje o wyborze na stronie internetowej prowadzonego postępowania.

Ustawodawca wyraźnie dopuścił możliwość zwiększenia kwoty pokrycia finansowego w związku z wyborem oferty. Decyzja o zwiększeniu tej kwoty jest oparta na swobodnym uznaniu zamawiającego. Wyrażenie „może zwiększyć tę kwotę do ceny lub kosztu najkorzystniejszej oferty” należy interpretować jako uprawnienie zamawiającego i to do jego decyzji należy kwestia możliwości zwiększenia środków finansowych na dany cel. Zatem zamawiający nie ma obowiązku poszukiwania dodatkowych środków finansowych na sfinansowanie zamówienia ponad kwotę, którą zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia (Komentarz do Prawa Zamówień Publicznych wydany przez Urząd Zamówień Publicznych).

Powyższe stanowisko znajduje również odzwierciedlenie w aktualnie obowiązującym orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej (dalej jako KIO).

Przepis art. 255 pkt 3 ustawy Pzp nie nakazuje zamawiającemu dokonywać prób zwiększenia kwoty, którą mógłby przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Wprost przeciwnie koniec tego przepisu w wyrażeniu „chyba że zamawiający może zwiększyć tę kwotę do ceny najkorzystniejszej oferty”, mówi o wyjątku, którego nie można interpretować rozszerzająco, aż do ustanawiania reguły, że w każdym przypadku zamawiający powinien podejmować próbę zwiększenia kwoty, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia.

W wyroku z dnia 12 listopada 2015 r. Krajowej Izby Odwoławczej (Sygn. Akt KIO 2347/15 – wyrok aktualny w bieżącym stanie prawnym): *„Przepis w obecnym brzmieniu zwalnia zamawiającego z obowiązku dokonywania wyboru najkorzystniejszej oferty w sytuacji, gdy zawarcie umowy w sprawie zamówienia publicznego jest niemożliwe z powodu braku środków na jej sfinansowanie.”*

Zgodnie z orzecznictwem KIO, nie ma obowiązku zwiększania kwoty przeznaczonej na sfinansowanie konkretnego zadania, tak aby obowiązkowo dokonać wyboru. Możliwość zwiększenia budżetu warunkowana jest z pewnością wieloma czynnikami, a wykonawca nie ma prawnych możliwości domagać się zwiększenia budżetu, ponieważ takie zachowanie w pewnych przypadkach mogłoby narazić zamawiającego na zarzuty niegospodarnego zarządzania środkami publicznymi (wyrok KIO z dnia 24 maja 2012 r. sygn. Akt KIO 964/12 – wyrok aktualny w bieżącym stanie prawnym).

Ponadto Zamawiający podejmując decyzję o braku możliwości zwiększenia kwoty, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia do ceny najkorzystniejszej oferty brał pod uwagę celowość i efektywność gospodarowania środkami publicznymi. Zgodnie z art. 44 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, wydatki publiczne powinny być dokonywane w sposób celowy i oszczędny.

W ocenie Krajowej Izby Odwoławczej (wyrok z dn. 22.01.2019 r. sygn. KIO 2608/18 – wyrok aktualny w bieżącym stanie prawnym) to Zamawiający ma prawo a wręcz obowiązek podejmowania decyzji w zakresie, czy zwiększenie środków przeznaczonych na realizację zamówienia jest uzasadnione pod względem celowości i efektywności gospodarowania środkami publicznymi. Decyzję zamawiający podejmuje w określonych warunkach zaistniałych w konkretnym postępowaniu o udzielenie zamówienia i w granicach możliwości finansowania zadania.

W związku z powyższym, postanowiono jak na wstępie.

Sprawę prowadzi: Tomasz Krysiak